

El Museu dels Sants incorpora els gegants vells d'Olot a la seva oferta

L'escultor Ramon Amadeu, en una estada a Olot, va fer els models entre el 1808 i el 1814

A la dreta, amb bigoti natural, els gegants vells d'Olot.

OLOT | XAVIER VALERI

El Museu dels Sants d'Olot ha ampliat l'apartat de l'exposició dedicada a la faràndula amb nous elements entre els quals es troben els gegants vells de la ciutat atribuïts a l'escultor Ramon Amadeu (1745-1821). Fins ara s'hi podien veure les figures originals dels gegants actuals, obra de Miquel Blay (el gegant) i Celestí Devesa (la gegantessa). Ara s'hi han sumat els gegants vells,

atribuïts a Ramon Amadeu; la figura original d'un dels cavallets, i dues figures originals de dos "cabeçuts". Dels gegants vells també es poden veure la carcassa i els braços.

Per les fotografies de l'època, se sap que el Gegant vell portava una porra recolzada a l'espatlla, cabellera, barba i bigoti de pèl natural, una faixa amb una espasa penjada, casc i vestia una mena de túnica. La Gegantessa vestia un vestit senyorial de l'època, duia arracades i castanya i una cinta al coll i portava un ram de flors a la mà dreta.

Aquestes figures daten de finals del segle XVIII o principis del XIX i van ballar fins al 1888. Pel Corpus de 1889, ja van sortir els nous a la plaça.

Amb aquesta ampliació de l'exposició, els gegants vells i els nous es mostren de costat, de manera que es poden observar les semblances i les diferències: els nous són més grans, tot i que tots dos Gegants porten bigoti, el del vell és de pèl real i el del nou és pintat. El Gegant és sempre un guerrer, cosa que demostra el casc que porta; en el cas d'aquests dos, s'hi pot veure el motiu d'un drac. El vell el porta dret a sobre el casc i, en el cas del nou, en un relleu a la part inferior. Per contra, es pot apreciar com els vells miren endavant mentre que els nous desvien la mirada avall, fet que s'atribueix a la voluntat de connectar amb el públic.

D'altra banda, al segon pis del Museu s'hi ha instal·lat una petita mostra d'elements de la faràndula de la Garrotxa: 2 Calabutins de les Preses, el Mussol i 2 Mussolets del Centre de Dia en Salut Mental, el Dimoni i el General del barri de l'Eixample, en Sidro i l'Antònia de Santa Pau, la Vaca Simforosa del barri de Sant Roc, el Cap de Lligamosques d'El Arte Cristiano, obra de Joaquim Claret i l'Hereu i la Pubilla d'Argelaguer.

Ramon Amadeu

És un escultor resultant dels gremis que des de l'Edat Mitjana es repartien els barris de Barcelona. Va poder ingressar al gremi d'escultors barcelonins al 1770. En el context gremial va fer un baix relleu que li va servir perquè l'admetessin a l'Academia de San Fernando a Madrid, on va entrar el 1778. D'aquesta manera, va quedar lliure de les limitacions que el gremi determinava per les obres i va poder donar una orientació més acadèmica a les seves obres. Abans i després de l'ocupació francesa va residir a Olot. A la localitat es va dedicar a fer figures del pessebre. En aquell moment, la popularitat dels pessebres era molt forta perquè uns anys enrere la cort de Carles III havia difós els pessebres napolitans.

Es creu que en la seva estada a Olot, Ramon Amadeu es va inspirar en els olotins i en la gent de la rodalia de la ciutat per crear les seves figures de terra cuita. Així té pastors descalços i amb barret i nens amb esclops. En la

seva obra sobresurten qualitats com l'amor al natural i la tendència al detallisme anecdòtic, amb notes de pintoresquisme.

Es considera que per fer el model dels gegants vells també es va inspirar en personatges reals. Així, el gegant respondria a un home conegut com en Samfaina, que hauria viscut al barri de l'Apartament. La dona que va donar la imatge de la gegantessa vella és la mestressa de can Rosau, una botiga de la Plaça Major, on des del segle XVI els gegants ballen cada any.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/04/08/museu-dels-sants-incorpora-gegants-vells-dolot-seva-oferta/556012.html>